

avontuur op reis

Een hondenleven

Liefde kent geen grenzen, vindt Hans Avontuur. Ook niet als het om een hond gaat.

Misschien kunt u het zich nog herinneren: de Avontuurtjes gaan niet met vakantie zonder hond Bobbie. Deze oude dame (12) heeft de beste plek in de auto, een doorslaggevende stem bij het kiezen van de bestemming (niet te koud, niet te nat) en de eerste keuze bij het betrekken van een slaapplek onderweg.

Maar sinds kort is Bobbie het alleenrecht kwijt. Ze heeft gezelschap gekregen van Ranger, een schat van een hond die de afgelopen vijf jaar in een Spaans asiel heeft doorgebracht. 'Lief, sociaal, één van onze favorieten. We begrijpen niet dat hij nog altijd hier zit', luidde het zinnetje op internet dat mede de doorslag gaf. Eerlijk gezegd waren we al gevallen voor de foto van zijn lieve kop. Don Juan.

Waarom de Avontuurtjes zo nodig een hond uit het buitenland moesten halen terwijl de asiels in Nederland ook vol zitten, is een overbodige vraag. Je vraagt aan iemand die met een buitenlandse man of vrouw is getrouwd toch ook niet of er in Nederland niemand te vinden was. Liefde kent geen grenzen. Misschien dat de afkomst uit Zuid-Europa het goede gevoel zelfs nog versterkt, want iedereen die deze zomer in Spanje, Portugal, Griekenland of Italië op vakantie is geweest heeft zelf kunnen zien dat veel honden hier een armzalig bestaan leiden. Schooiend tussen de vuilnisbakken, schurftig op het strand of vastgebonden aan een roestige ketting. Het is vaak een vreemde combinatie: de grootst mogelijke ellende op de mooiste plekken. Zit je op een idyllisch terras aan de

Middellandse Zee heerlijk te eten, kijk je niet alleen uit op de prachtige baai maar ook op de scharminkels die hopen op wat afval en ondertussen de schoenzolen van de obers proberen te ontwijken.

Hoewel we voor Ranger zijn gevallen vanwege zijn ogen en karakter, is zijn komst naar huize Avontuur ook een

beetje het antwoord op alle verwaarloosde hondjes die we tijdens onze vakanties niet hebben meegenomen. Te vaak hebben we onderweg getwijfeld. Te vaak gaven praktische bezwaren de doorslag. De dierenliefhebbers onder u zullen het wellicht herkennen.

Nee, het adopteren van een hond uit een buitenlands asiel is geen oplossing voor het dierenleed in Zuid-Europa, maar het leven van onze Ranger is in elk geval 180 graden gedraaid. Ooit een stoffige, angstige hond waar je met een grote boog omheen zou lopen – al was het maar om de treurnis niet te hoeven zien – en nu een lieve hartenbreker. Zijn eerste succes is alvast binnen. Hij is deze vakantie bij Bobbie ingetrokken. Ze slapen samen in één mand.

*P.s.: Ranger is naar Nederland gekomen via de Stichting Dierenhulp Zonder Grenzen.
dierenhulpzondergrenzen.nl*

Reageren? hans.avontuur@AD.nl